

<http://dx.doi.org/10.16926/gea.2021.01.01>

Paulina BIEŚ-SROKOSZ

<https://orcid.org/0000-0002-7353-3460>

Katedra Prawa Administracyjnego i Finansowego

Wydział Prawa i Ekonomii

Uniwersytet Humanistyczno-Przyrodniczy im. Jana Długosza w Częstochowie

e-mail: p.bies@ujd.edu.pl

Kilka uwag na temat interesu publicznego jako wartości chronionej – kierunek zmian

Streszczenie

Interes publiczny jest wartością, która jest i powinna być chroniona przez prawo. Dlatego też ważne jest, aby pojęcie interesu publicznego było poddawane redefinicji ze względu na zmieniające się potrzeby grup społecznych. W artykule zostały przedstawione definicje i koncepcje pojęcia interesu publicznego oraz jego zmiany na przestrzeni lat. Ponadto przedstawiono wybrane problemy z zakresu prawa administracyjnego na tle interpretacji pojęcia interesu publicznego.

Słowa kluczowe: interes publiczny, społeczeństwo, wartość chroniona.

1. Wstęp

Pojęcie interesu publicznego¹ leży u podstaw nauki prawa, choć część doktryny uznaje, że nie jest to pojęcie prawne. W tym miejscu widoczne są związki

¹ W myśl uchwały Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 marca 1997 r. za interes publiczny należy bez wątpienia uznawać korzyści uzyskiwane w wyniku realizacji przedsięwzięć służących ogółowi w zakresie zadań ciążących na administracji rządowej oraz samorządowej, realizowanych w drodze świadczenia usług powszechnie dostępnych, związanych np. z ochroną zdrowia, oświaty, kultury oraz porządku publicznego. Zob. B. Modliński, *Pojęcie interesu publicznego w prawie administracyjnym*, Warszawa 1932, s. 16; J. Blicharz, *Kategoria interesu publicznego jako przedmiot działania administracji publicznej*, „Przegląd Prawa i Administracji” 2004, nr 2642; J. Lang, *Z rozważań nad pojęciem interesu w prawie administracyjnym*, „Acta Universitatis Wratislaviensis” no. 2018, „Przegląd Prawa i Administracji” 1997, t. 37, red. A. Błaś.

interesu publicznego z polityką. Stąd też niektórzy wykazują je jako pojęcie o charakterze politycznym, uznając za tzw. pojęcie przenoszone, gdy posługuje się nim ustawodawca. J. Łętowski stwierdził, że

cecha działania w interesie społecznym odnosi się właściwie do całokształtu działania administracji, skoro jej celem nie jest osiągnięcie zysku lub inny interes partykularny, może ona działać tylko w interesie ogółu. Trudność polega na tym, że pojęcie interesu społecznego nie jest stabilne ani w czasie, ani w przestrzeni².

Wśród zwolenników koncepcji, że interes publiczny jest kategorią normatywną są: K. Byjoch i S. Redeł. Autorzy podnoszą, że jest to

pojęcie nieokreślone, o treści zmiennej, uzależnionej od panującego systemu gospodarczego, popieranego przez aparat państwowy. [...] Jego treść, z braku odpowiednich regulacji ustawowych, każdorazowo określa organ stosujący prawo [...]³.

Co niezwykle istotne, wskazani badacze podkreślają również fakt, że należy połączyć ze sobą, często sprzeczne, elementy: polityczne, gospodarcze i społeczne⁴. Za ujęciem normatywnym interesu publicznego opowiadają się także: M. Wyrzykowski⁵ oraz M. Zdyb⁶. S. Dudzik uważa, że kategoria normatywna powinna być ujmowana

[...] na podstawie przepisów całego porządku prawnego państwa, a w szczególności na podstawie Konstytucji i przyjętych przez Polskę międzynarodowych standardów praw człowieka i obywatela⁷.

A kwestia materialnych źródeł interesu publicznego, powinna odnosić się

do potrzeb i wartości wyrażanych przez upodmiotowienie społeczności – wspólnoty samorządowe poszczególnych szczebli oraz społeczeństwo jako całość, a artykułowanych poprzez co najmniej dopuszczone przez obowiązujące prawo działania organów administracji publicznej (rządowej i samorządu terytorialnego), tak w procesie stanowienia, jak i stosowania i wykonywania prawa⁸.

Na cel publiczny zwracał także uwagę F. Longchamps, zaznaczając, że:

ogólne określenie jakościowe celu (tego typu jak „cel publiczny”, „interes zbiorowy” czy „dobro powszechne”) jest użyciem wyrazów, które pokrywają cały ogromny mechanizm działań społecznych, dotąd niedostatecznie wyjaśniony. Sprecyzowanie tych wyrazów nie

² J. Łętowski, *Prawo administracyjne*, Warszawa 1990, s. 15.

³ K. Byjoch, S. Redeł, *Prawo gospodarki komunalnej*, Warszawa 2000, s. 22.

⁴ Ibidem.

⁵ M. Wyrzykowski, *Pojęcie interesu społecznego w prawie administracyjnym*, Warszawa 1986, s. 86 i n.

⁶ M. Zdyb, *Prawny interes jednostki w sferze materialnego prawa administracyjnego. Studium teoretyczno-prawne*, Lublin 1991, s. 216–218.

⁷ S. Dudzik, *Działalność gospodarcza samorządu terytorialnego. Problematyka prawna*, Kraków 1998, s. 197.

⁸ A. Pakuła, *Interes publiczny i użyteczność publiczna jako kryteria zadań samorządu terytorialnego*, [w:] *Administracja i prawo administracyjne u progu trzeciego tysiąclecia. Konferencja naukowa katedr prawa i postępowania administracyjnego*, Łódź 2000, s. 356.

może się należycie ustrzec przed włączeniem w nie własnego ładunku postulatów i w rezultacie widzi się administrację spełniającą te cele, które chciałoby się widzieć spełnione⁹.

Istnieje wiele niebezpieczeństw związanych z uznawaniem

legalności działań administracji podejmowanych w oparciu o treści swobodne przez nią samą kształtowane. W takiej sytuacji interes społeczny staje się formą maskowania do różnie pojmowanej celowości¹⁰.

W literaturze przedmiotu akceptowane było stanowisko, że interes publiczny to interes wielu lub większości.

Interes publiczny jest interesem wszystkich, przez co nie należy rozumieć całej ludności, a wystarczy większość przestrzennie związanych, żyjących we wspólnocie ludzi¹¹.

Inne rozumienie interesu publicznego przedstawiał H. Kelsen. Twierdził, że interes publiczny „jest niczym innym, jak kompromisem między przeciwstawiającymi się interesami”¹². Interes publiczny wiązał się z analizą społeczeństwa jako zbioru grup o zróżnicowanych interesach i dążeniach. Oczywiście definicję pojęcia interesu publicznego można przywoływać w nieskończoność, jednakże nie o to chodzi. Warto natomiast podkreślić, że interes publiczny jest pojęciem zróżnicowanym, a jego treść jest zależna od istniejącego kontekstu społecznego, co sprawia, że nie można wydedukować jego wszechobjemującej, uniwersalnej definicji. Pojęcie interesu publicznego wymaga systematycznej redefinicji, analizy i konfrontacji (porównywania) oraz oceniania w kontekście struktury administracji, organów państwa, zmian organizacyjnych bądź politycznych.

Interes publiczny był przeciwstawiany pojęciowo interesowi prywatnemu (indywidualnemu), rozumianemu jako potrzeba korzyści w postaci celu będącego określoną wartością, rozważaną przez pryzmat jednostki¹³. Warto jednak w tym miejscu podkreślić, że aktualnie wskazuje się raczej na zjawisko równoległości czy nawet łączenia interesu publicznego i interesu prywatnego. Współcześnie coraz częściej podkreśla się, że niezasadne jest „surowe” przeciwstawianie omawianych interesów, gdyż interes publiczny nie jest zupełnie odseparowany od interesów indywidualnych, należy go wyprowadzić z wartości, które związane są z interesami indywidualnych jednostek¹⁴.

W teorii podział na prawa publiczne i prywatne to wynik rozróżnienia interesów publicznych i prywatnych, a podział interesów przesądza kwestię podziału

⁹ F. Longchamps, *Założenia nauki administracji*, Wrocław 1993, s. 115.

¹⁰ M. Zdyb, op. cit., s. 216–218.

¹¹ S. Leuthold, [za:] M. Wyrzykowski, *Pojęcie interesu społecznego w prawie administracyjnym*, Warszawa 1986, s. 36.

¹² H. Kelsen, [za:] M. Wyrzykowski, op. cit., s. 34.

¹³ G. Krawiec, *Prawo administracyjne. Skrypt dla studentów kierunku Administracja*, Sosnowiec 2011, s. 38.

¹⁴ W. Jakimowicz, *Publiczne prawa podmiotowe*, Kraków 2002, s. 120 i n.

prawa. Zasadne jest więc zaliczanie do kategorii prawa publicznego tych gałęzi prawa, norm prawnych, stosunków prawnych, uprawnień, które „służą realizacji interesów ogółu, interesów społecznych” i są ustanawiane „we wspólnym interesie wszystkich”, „dla dobra wszystkich”, które „służą ogółowi” tudzież „działają na korzyść ogółu”¹⁵.

2. Pojęcie interesu publicznego i jego geneza

Odwołując się do prezentowanych w literaturze przedmiotu poglądów w odniesieniu do interesu publicznego oraz jego typów, należy wyróżnić interes publiczny jako: wartości, potrzebę lub zbiór potrzeb oraz cel. W przypadku pierwszej z podstaw istnienia interesu publicznego chodzi przede wszystkim o stan lub przedmiot, który jest dla danego podmiotu korzystny czy wartościowy¹⁶.

Co do drugiej z podstaw interesu publicznego, czyli potrzeby (zbioru potrzeb), jej istoty należy upatrywać w utożsamianiu interesu z potrzebą, uznając, że interesy to społecznie zdeterminowane potrzeby. Stąd też to rozumienie możemy interpretować na dwa sposoby – albo subiektywnie (wyartykułowane, odczuwalne pragnienia), albo obiektywnie (potrzeba określana niezależnie od subiektywnych przekonań)¹⁷.

Natomiast w odniesieniu do ostatniej z podstaw, tj. celu, za interes zostaje uznana sytuacja lub przedmiot sprzyjający osiągnięciu założonego celu. Tę kategorię warto wyodrębnić, ponieważ

definicje interesu przyjmujące podstawę prakseologiczną mogą w swej najbardziej formalnej wersji abstrahować od wartości¹⁸.

W doktrynie prawa uznaje się, że

interes publiczny jest interesem wszystkich, przez co nie należy rozumieć całej ludności, a wystarczy większość przestrzennie związanych, żyjących we wspólnocie ludzi¹⁹.

Interes publiczny „jest niczym innym, jak kompromisem między przeciwstawiającymi się interesami”²⁰.

Pomimo bogatego dorobku i wielu podejmowanych prób definicyjnych w polskiej literaturze nadal brak jest jednolitego stanowiska co do określenia pojęcia interesu publicznego. Z. Niewiadomski twierdzi, że:

interes społeczny jest czynnikiem zewnętrznym w stosunku do pewnej grupy społecznej, jest czynnikiem ocennym, wartościującym wobec działań podejmowanych przez admini-

¹⁵ J. Nowacki, *Prawo publiczne-prawo prywatne*, Poznań 1992, s. 13–14.

¹⁶ J. Drażkiewicz, *Interesy a struktura społeczna*, Warszawa 1982, s. 26.

¹⁷ V. Held, *The Public Interest and Individual Interests*, New York 1970, s. 51

¹⁸ S. Ehrlich, *Władza i interesy*, Warszawa 1974, s. 34.

¹⁹ S. Leuthold, [za:] M. Wyrzykowski, op. cit., s. 36.

²⁰ H. Kelsen, [za:] M. Wyrzykowski, op. cit., s. 34.

stracę. Stanowi on granicę z jednej strony zakresu ingerencji administracji w stosunki społeczne, gospodarcze oraz prawa i wolności obywateli, a z drugiej – wskazuje granicę możliwości dowolnego zachowania się podmiotów administrowanych²¹.

W prawie administracyjnym znanych jest wiele definicji interesu publicznego. E. Modliński już w 1932 roku, wskazywał, że „[...] ujęcie publicznego interesu w pewien jednolity system jest niemożliwe”²². Uznał on, że

w prawie publicznym mającym na celu w ogólności ochronę interesu publicznego spotykamy specjalne operowanie pojęciem interesu publicznego w tych sytuacjach, gdy chodzi o danie podstawy do swobodnego uznania władz administracji publicznej albo na odwrót, gdy chodzi o zaakcentowanie ograniczenia swobodnego uznania tylko do pewnego rodzaju interesu publicznego²³.

Natomiast J. Lang upatrywał interes publiczny jako relację pomiędzy jakimś stanem obiektywnym, aktualnym lub przyszłym, a oceną tego stanu z punktu widzenia korzyści, które on przynosi lub może przynieść jakiejś jednostce lub grupie społecznej²⁴.

Należy także podkreślić, że zadania współczesnej administracji, także administracji samorządowej, wykazują bliski związek z kwestią interesu publicznego. M. Wyrzykowski zaznacza, że jest to pojęcie niejasne i nieostre, gdyż właściwe jest dla różnych dziedzin²⁵. Wyrzykowski porusza kwestię wzajemnej relacji pomiędzy interesem jednostki i interesem publicznym oraz dokonuje podziału na dwa zasadnicze podejścia do kwestii interesu publicznego i indywidualnego. Potwierdzeniem poglądów Wyrzykowskiego jest sformułowanie J. Langa, według którego

[...] przez pojęcie interesu społecznego należy rozumieć interes całego społeczeństwa, a nie poszczególnych grup czy innych zbiorowości²⁶.

Węziej kwestię interesu publicznego zakreślają H. Izdebski i M. Kulesza, dla których pojęcie interesu staje się definicją administracji publicznej²⁷. Stąd też sama sfera przedmiotowa tej definicji ujmuje pojęcie interesu jako nadrzędne i kluczowe dla zrozumienia współczesnej administracji. W podobnym tonie swoje stanowisko reprezentuje J. Blicharz²⁸. Autorka uważa, że interes publiczny nabiera znaczenia w sferze działania administracji oraz podczas określania granic

²¹ Z. Niewiadomski, *Samorząd terytorialny. Ustrój i gospodarka*, Warszawa 2001, s. 56.

²² E. Modliński, op. cit., Warszawa 1932, s. 76.

²³ Ibidem, s. 13.

²⁴ J. Lang, *Struktura prawna skargi w prawie administracyjnym*, Wrocław 1972, s. 98–100.

²⁵ M. Wyrzykowski, op. cit., s. 25 i 32. Interes publiczny nie ma generalnego wszechobejmującego znaczenia opisowego, więc wymaga ciągłej redefinicji, analizy i wartościowania.

²⁶ J. Lang, *Z rozważań nad pojęciem interesu w prawie administracyjnym*, „Acta Universitatis Wratislaviensis” no. 2018, „Przegląd Prawa i Administracji” 1997, t. 37, red. A. Błaś.

²⁷ H. Izdebski, M. Kulesza, *Administracja publiczna. Zagadnienia ogólne*, Warszawa 1999, s. 79.

²⁸ J. Blicharz, *Udział polskich organizacji pozarządowych w wykonywaniu zadań administracji publicznej*, Wrocław 2005, s. 27 i n.

kontroli zachowań administracji. Pojęcie interesu publicznego należy rozumieć jako kryterium oceny działania administracji publicznej, będącego z jednej strony wyznacznikiem wzajemnej odpowiedzialności jednostki, wspólnoty, państwa za dobro wspólne, a z drugiej czynnikiem inspirującym proces legislacyjny w kształtowaniu najbliższego otoczenia przy jednoczesnym zachowaniu modelu uczestnictwa społecznego w działaniach społecznie użytecznych.

Z kolei J. Boć zauważa, że interes publiczny występować może w kilku formach, które wyznaczają granice dopuszczalnej ingerencji państwa w stosunki społeczne, gospodarcze, prawa i wolności obywatelskie, a także granice dowolności zachowań jednostki²⁹. Autor uznaje interes społeczny obok takich wartości jak: „interes powszechny”, „interes publiczny”, „interes zbiorowy”, „interes ogólnospołeczny”, „interes ogólnonarodowy”, „dobro publiczne”, „dobro powszechne”, „użyteczność publiczna”, „interes państwa”, „słuszny interes obywateli” za cel działania administracji i jednocześnie jej warunek. Wszelkie przedsięwzięcia państwa i samorządów są adresowane do człowieka, zatem to dobro człowieka stanowi podstawowy cel działania administracji i – jak pisze J. Boć –

[...] Tak więc interes społeczny (publiczny) widzieć można jako narzędzie kształtowania sytuacji jednostki, zaś określać go jako interes dający się potencjalnie odnieść do wielu niezindywidualizowanych adresatów traktowanych jako wspólny podmiot³⁰.

Interes publiczny to interes całego społeczeństwa lub interes wielu niezindywidualizowanych podmiotów traktowanych wspólnie jako jeden podmiot³¹.

3. Interes publiczny – tendencje i zmiany

W teorii prawa często powołuje się także aksjologiczne rozumienie interesu publicznego, które reprezentuje M. Szaraniec. Według Autorki

istotą interesu publicznego są podstawowe wartości, a samo pojęcie ma wymiar nie tylko ekonomiczny, polityczny czy prawny, ale podlega kryteriom o charakterze etycznym, które stanowią dopełnienie tych ocen³².

Należy w tym miejscu podkreślić, że prawo ulega ciągłym zmianom, które są podyktowane różnymi czynnikami: politycznymi, społecznymi czy rozwojowymi. To one mają wpływ na to, co w aktualnym stanie prawnym należy rozumieć przez interes publiczny i gdzie przebiega granica pomiędzy interesem publicznym a interesem prywatnym. Niemniej należy pamiętać, że pomimo wpływu

²⁹ J. Boć, *Obywatel wobec ingerencji współczesnej administracji*, Wrocław 1985, s. 51.

³⁰ Por. J. Boć, *Prawo administracyjne*, Wrocław 1999, s. 22.

³¹ J. Boć, *Prawo administracyjne*, Wrocław 2000, s. 24.

³² M. Szaraniec, *Klauzula interesu publicznego i określenia nieostre – próba wyodrębnienia tych pojęć na gruncie ustawy o działalności ubezpieczeniowej*, [w:] B. Gnela (red.), *Ubezpieczenia gospodarcze. Zagadnienia prawne*, Warszawa 2011, s. 247.

czasu istnieją pewne niezmiennie wartości, które będą kwalifikowane jako interes publiczny. Dlatego też po pewnym czasie zarówno doktryna prawa, jak i orzecznictwo powinny zredefiniować pojęcie interesu publicznego, bazując na współczesnych potrzebach i oczekiwaniach społecznych. Przede wszystkim sama istota pojęcia interesu publicznego wymusza od interpretatora uwzględniania postulatu solidaryzmu społecznego obejmującego dobro ogółu, które w konkretnych sytuacjach nie musi być wcale wiązane z postulatami dobrobytu ekonomicznego³³.

Choć interes publiczny jest ściśle związany z prawem publicznym, to w odniesieniu do prawa administracyjnego można zauważyć pewne zachwianie w jego ochronie prawnej³⁴. W tym miejscu za przykład posłużą zadania publiczne realizowane przez nietypowe podmioty administracji publicznej, głównie agencje rządowe. Otóż agencje rządowe, jako szczególne podmioty administracji publicznej, działają na podstawie prawa publicznego i są tworzone w drodze ustawy w celu wykonywania zadań publicznych w szczególności o charakterze gospodarczym. Katalog zadań agencji rządowych ulega pewnym zmianom, które są podyktowane nowymi potrzebami społeczeństwa.³⁵ Nie byłoby w tym nic dziwnego – jeśli chodzi o kwestię realizacji tych zadań, tzn. o ich prawną formę – ponieważ co do zasady dominującą formą powinna być forma o charakterze publicznoprawnym, czyli m.in. decyzje administracyjne czy czynności materialno-techniczne. Niemniej z przeprowadzonych badań wynika, że dominującą formą realizacji zadań publicznych są formy prywatno-prawne, czyli umowy cywilnoprawne.³⁶ Dlatego też w tym miejscu powinno się pojawić pytanie odnośnie do ochrony interesu publicznego, jeśli zadania publiczne są realizowane w formie prywatno-prawnej. Przecież diametralnie zmienia się stosunek prawny pomiędzy podmiotami, droga prawna dochodzenia swoich praw, jak również weryfikacja zrealizowanych zadań.

Zdaniem Autora niniejszego artykułu coraz częściej dochodzi do przesuwania, a nawet zanikania granicy pomiędzy prawem publicznym a prawem prywatnym, w konsekwencji występują także, w znacznej mierze, problemy w określeniu charakteru interesu, a co za tym idzie – jego ochrony.

Pojawia się zatem kluczowe pytanie: czy zawarcie umowy o powierzeniu podmiotowi niepublicznemu wykonania zadania publicznego prowadzi do zmiany charakteru zadania i zmiany statusu prawnego obywatela? Zdaniem A. Błasia zadanie traci swój charakter zadania publicznego i staje się usługą pu-

³³ R. Blicharz, M. Kania, *Klauzula interesu publicznego w publicznym prawie gospodarczym*, „Przegląd Ustawodawstwa Gospodarczego” 2001, nr 5, s. 20.

³⁴ P. Niemczuk, *Public interest as a determinant of territorial autonomy*, „Roczniki Administracji i Prawa” 2020, nr 2, s. 224–225.

³⁵ Szerzej: P. Bieś-Srokosz, *Tworzenie agencji rządowych – odpowiedź ustawodawcy na potrzeby społeczeństwa*, [w:] M. Gięda, R. Skałeczka-Raszewska (red.), *Administracja publiczna wobec wyzwań i oczekiwań społecznych*, Wrocław 2015, s. 23–36.

³⁶ Zob. P. Bieś-Srokosz, *Umowa cywilnoprawna jako podstawowa forma działania agencji rządowych w Polsce*, „Kwartalnik Prawa Publicznego” 2013, nr 3.

bliczną. Obywatel traci swój status publicznoprawny i zostaje się świadczenio-biorcą w rozumieniu prawa prywatnego. W tej sytuacji obywatel traci możliwość roszczenia o wykonanie zadania publicznego przez państwo, które tym samym zamienia się w roszczenie o odszkodowanie za szkodę z tytułu niewykonania usługi. Według Autora nie można postawić znaku równości między świadczenio-biorcą (konsumentem) a obywatelem w rozumieniu Konstytucji RP, gdyż w konsekwencji prowadzi to do osłabienia prawnej ochrony obywatela. Odpowiedzialność podmiotu wykonującego przekazane umową zadanie ma charakter odpowiedzialności prywatno-prawnej, natomiast odpowiedzialność podmiotu przekazującego zadanie względem usługobiorców ma charakter publicznoprawny. Współdziałanie ze społeczeństwem przez zlecenie zadań w formie umownej podmiotowi niepublicznemu nie pozbawia państwa odpowiedzialności za dobro wspólne. I tak jest w odniesieniu do agencji rządowych. Agencje, pomimo tego, że są zobowiązane do współpracy z podmiotami niepublicznymi w drodze umów cywilnoprawnych, nadal pozostają podmiotami odpowiedzialnymi za wykonanie danego zadania publicznego oraz w pełni ponoszą wszelkie konsekwencje prawne związane z wykonaniem, niewykonaniem bądź niewłaściwym wykonaniem tych zadań.

4. Wnioski

Formułując końcowe wnioski, warto podkreślić, że wpływ globalizacji czy europeizacji na aktualnie obowiązujący porządek prawny przyczynia się do redefinicji pojęcia interesu publicznego. Wydaje się uprawniony wniosek, że społeczeństwo danego obszaru (kraju) znacznie wpływa na: zadania publiczne, ich realizację, prawną formę, jak również na interes publiczny, który powinien być (w prawie publicznym) brany – przede wszystkim – pod uwagę.

Z jednej strony mamy do czynienia ze społeczeństwem, które jest coraz bardziej świadome swoich praw i ich sposobów ochrony prawnej. Z drugiej strony działania ustawodawcy przyczyniają się do pewnego rodzaju zagubienia się w tych licznych nowelizacjach i „ulepszeniach” regulacji prawnych. Trudno jest z całą pewnością stwierdzić, czy to działanie jest podejmowane w interesie publicznym czy już w prywatnym.

Przesuwanie granicy prywatyzacji prawa publicznego, jak również publicyzacja prawa prywatnego prowadzą do wprowadzania do siatki nowych pojęć prawa publicznego, licznych terminów (określeń, pojęć, definicji), będących pochodną istniejących od lat w doktrynie pojęć. Przyczynia się to do tworzenia hybrydowych uregulowań prawnych, które to stanowią kompilację unormowań publicznych i prywatnych. Czy takie działanie jest słuszne i zasadne? Trudno jest udzielić znacząco jednej odpowiedzi. Ponieważ z jednej strony mamy do czynienia z wychodzeniem ustawodawcy na przeciw nowym potrzebom społeczeństwa,

a z drugiej (czasami) bezmyślnym jego działaniem, które nie zawsze jest podejmowane w interesie publicznym czy w jego ochronie.

Wykaz literatury

- Bieś-Srokosz P., *Tworzenie agencji rządowych – odpowiedź ustawodawcy na potrzeby społeczeństwa*, [w:] M. Giełda, R. Skałecka-Raszewska (red.), *Administracja publiczna wobec wyzwań i oczekiwań społecznych*, Wrocław 2015.
- Bieś-Srokosz P., *Umowa cywilnoprawna jako podstawowa forma działania agencji rządowych w Polsce*, „Kwartalnik Prawa Publicznego” 2013, nr 3.
- Blicharz J., *Kategoria interesu publicznego jako przedmiot działania administracji publicznej*, „Przegląd Prawa i Administracji” 2004, nr 2642.
- Blicharz J., *Udział polskich organizacji pozarządowych w wykonywaniu zadań administracji publicznej*, Wrocław 2005.
- Blicharz R., Kania M., *Klauzula interesu publicznego w publicznym prawie gospodarczym*, „Przegląd Ustawodawstwa Gospodarczego” 2001, nr 5.
- Boć J., *Obywatel wobec ingerencji współczesnej administracji*, Wrocław 1985.
- Boć J., *Prawo administracyjne*, Wrocław 1999.
- Boć J., *Prawo administracyjne*, Wrocław 2000.
- Byjoch K., Redeł S., *Prawo gospodarki komunalnej*, Warszawa 2000.
- Drażkiewicz J., *Interesy a struktura społeczna*, Warszawa 1982.
- Dudzik S., *Działalność gospodarcza samorządu terytorialnego. Problematyka prawna*, Kraków 1998.
- Ehrlich S., *Władza i interesy*, Warszawa 1974.
- Held V., *The Public Interest and Individual Interests*, New York 1970.
- Izdebski H., Kulesza M., *Administracja publiczna. Zagadnienia ogólne*, Warszawa 1999.
- Jakimowicz W., *Publiczne prawa podmiotowe*, Kraków 2002.
- Krawiec G., *Prawo administracyjne. Skrypt dla studentów kierunku Administracja*, Sosnowiec 2011.
- Lang J., *Struktura prawna skargi w prawie administracyjnym*, Wrocław 1972.
- Lang J., *Z rozważań nad pojęciem interesu w prawie administracyjnym*, „Acta Universitatis Wratislaviensis” no. 2018, „Przegląd Prawa i Administracji” 1997, t. 37, red. A. Błaś.
- Longchamps F., *Założenia nauki administracji*, Wrocław 1993.
- Łętowski J., *Prawo administracyjne*, Warszawa 1990.
- Modliński B., *Pojęcie interesu publicznego w prawie administracyjnym*, Warszawa 1932.
- Niemczuk P., *Public interest as a determinant of territorial autonomy*, „Roczniki Administracji i Prawa” 2020, nr 2.
- Niewiadomski Z., *Samorząd terytorialny. Ustrój i gospodarka*, Warszawa 2001.

- Nowacki J., *Prawo publiczne – prawo prywatne*, Poznań 1992.
- Pakuła A., *Interes publiczny i użyteczność publiczna jako kryteria zadań samorządu terytorialnego*, [w:] *Administracja i prawo administracyjne u progu trzeciego tysiąclecia. Konferencja naukowa katedr prawa i postępowania administracyjnego*, Łódź 2000.
- Szaraniec M., *Klauzula interesu publicznego i określenia nieostre – próba wyodrębnienia tych pojęć na gruncie ustawy o działalności ubezpieczeniowej*, [w:] B. Gnela (red.), *Ubezpieczenia gospodarcze. Zagadnienia prawne*, Warszawa 2011.
- Wyrzykowski M., *Pojęcie interesu społecznego w prawie administracyjnym*, Warszawa 1986.
- Zdyb M., *Prawny interes jednostki w sferze materialnego prawa administracyjnego. Studium teoretyczno-prawne*, Lublin 1991.

A few remarks on the public interest as a protected value – the direction of changes

Abstract

The public interest is a value which is and should be protected by law. Therefore, it is important that the concept of public interest has been subjected to the redefinition, due to the changing needs of society. The article presents definitions and concepts of the notion of public interest and its changes over the years. In addition, the selected number of issues in the field of administrative law against the background of the understanding and interpretation of the term of public interest.

Keywords: public interest, the society, protect value.